

af deres Hverv. Dette finder jeg netop ogsaa. Jeg finder, at til Udførelsen af de communale Forretninger bør man ikke forlange Mere af Borgerne end deres Tid og deres Evner, men ikke pecuniaire Beføstninger. Det vilde i Grunden være en Indskrænkning i Valgbarheden, naar man gjorde det.

Saffner: Jeg skal fatte mig ganske kort og ikke i lang Tid lægge Beslag paa det ærede Things Opmærksomhed. Jeg er ikke ved de Udtalelser, som jeg hørte igaar fra flere ærede Landsthingsmænd og fra den høitærede Indenrigsminister, bleven rokket i min Overbeviisning i Henseende til Præsternes Stilling til Fattigvæsenet. Det er min Tro, at Præsten, naar han er, hvad han bør være, er den, som er bedst skiftet til at varetage Fattigvæsenets Anliggender. Jeg troer ikke, at man behøver at frygte enten for en kostbarere Fattigforfølgelse eller for Tagen efter Chimærer; jeg troer nu, at man skal være noget varsom med Anvendelsen af dette Udtryk; der er, Gud ske Lov, Mange iblandt os, som ansee, hvad Andre betragte for Chimære, for at være Sandhed og Virkelighed, og, naar vi føle os lykkelige derved, skal man ikke søge at rokke ved denne Tro. Jeg hørte igaar en æret Landsthingsmand her ligeoverfor (Tobisen) udtale, at man ikke havde nødtigt just at være saameget betænkelig ved Ordningen af Fattigforfølgelsen, da en stor Deel af dem, som hørte ind under den, vare Personer, som just ikke vare Meget værd. Jeg giver ham fuldkommen Ret i denne Uttring; en stor Deel af de Personer, som ere under Fattigvæsenet, ere meget lidet værdige Personer. Deres rette Plads er som oftest i et Tvangsarbejds-huus; men man maa vel vogte sig for at skære Alle over een Kam. Der er mangt et Individ og mangen Familie, som har kæmpet efter yderste Evne og alligevel er bleven nødsaget til at tye ind under Fattigvæsenet; saadanne Personer skal man yde Hjælp med Kjærlighed og Omhu og søge, om muligt, at forhindre, at de komme ind under det legale Fattigvæsen. Jeg troer, at dette ikke vil falde saa ganske let for den valgte Sogneforstander, som skal gaae frem, om jeg saa maa sige, med Loven i Haanden, imedens derimod Præsten

efter min Mening er noget heldigere stillet og desuden har noget lettere Afgang til at skaffe Hjælp gjennem den private Godgjørenhed. Min Hensigt med min Udtalelse igaar var forøvrigt kun at henlede Things Opmærksomhed paa det efter min Mening Urigtige i, at der, naar en Communes Beboere ønske Præstens Bistand til Fattigvæsenet, saa skulde ved selve Lovgivningen være lagt Hindringer iveien derfor. Efter de Udtalelser, jeg igaar hørte af den høitærede Indenrigsminister, tør jeg ikke antage, at han deler denne min Anskuelse, og jeg skal derfor ikke længere opholde det ærede Thing ved dette Punkt. — Med Hensyn til Præsternes Stilling til Skolevæsenet kan jeg fatte mig i Korthed, fordi Alle igaar, med Undtagelse af en eneste Taler, vare enige om det Unskelige i, at der i den Retning blev foretaget en Forandring i det foreliggende Lovforslag, hvori ogsaa den høitærede Indenrigsminister samstemmede, og jeg tør forvente, at de Endringsforslag, som i saa Henseende ere ønskelige, ville komme fra hans Side. Jeg skal blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Punkt med Hensyn til Sogneraadets Tilshyn med Skolevæsenet, nemlig, at det meget let kan træffe sig, at en Skolelærer er Medlem af Sogneforstanderskabet, selv Formand for Sogneforstanderskabet, og saaledes kommer til at føre Control med sig selv og sin egen Embedsførelse.

Jeg tillod mig igaar at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa en Bestemmelse i § 17 om Afløsning af Naturaltydelser. Det forekommer mig, at det Svar, den høitærede Indenrigsminister gav paa min Henstilling, ikke var fuldstændigt; men jeg tør alligevel efter de Udtalelser, der have fundet Steb, antage, at man kan berolige sig ved den Affattelse, Paragraphen har. En af de Naturaltydelser, som jeg især havde for Die som Gjenstand for en Afløsning, var den saakaldte Degnetrave. Jeg seer af Rigsdagstidenden, forsaavidt det ikke maa være en Trykfeil, at jeg maa have gjort mig skyldig i en sær Feiltagelse igaar. Jeg har nemlig efter Tidenden sagt, at dertil „hører f. Ex. Udredelsen af den saakaldte Degnetrave eller Degnetornet, som jeg troer, at det kaldes paa enkelte Steder i